

گاو بان . . چیرک / نیک لای خایتق* . . و : نه ژاد عزیز سورم

دوڼډ کهس له به بهر ایه تی گاو بان هاته لام و پرسى: فاش
کپه؟ وتم: من. وتى: سرک دهستووری پداوم بل لای ئهوت بهرم.
به پشه خای دام و گامان گرته بهر. بردمى تا گه یشینه پش
ژووره کهى سرک له ودا وتى: کاوه کهت داکه نه. له ده رگا بده..
ئینجا بل ژووره وه. کاوه کهم داکه ند و له ده رگام دا و چوومه
ژوور. سرک له پشت مژه کهیه وه دانیشتبوو، ژنامه یه کی به
دهسته وه بوو ده یخو ڼده وه. وتم: (سلام و عله یکوم) جه نابى سرک!
هر به دم ژنامه خو ڼندنه وه لى پرسم: چیت دهو؟ وتم: من هیچ
عرز کم نیه، ئوه منتان داوا کردووه، من فلاشم، که وتم فلاشم،
ژنامه کهى دانا و ووی تکردم: - ها اا، ئوه تى فلاشم؟، کهواته
تى له دهره وهى شاردا گاو بانان به خاى اى دروست ده کهى؟ وتم:
به منم. پرسى: ت خه کی ئه م شاره ی؟ وتم: به قوربان (سهرى
له قاند) -: سهره! که من ت م نه دیوه؟! وتم: شار گه وره یه قوربان،
منیش کهم وه دهرده کهوم... له ما هوه کار ده کهم... کهوش چنم، قوربان
استتر پینه دزم!! (سهرى سو ما) -: پهاو چنى و دروستکردن
چن ده بت؟! وتم: مه گهر قه ده غه یه قوربان؟ (پکه نی) -: نا، من بل
ئوهم نه پرسى. بل م وون کرده وه که خزمه تکاره کهى دهستووری پدام،
دهمه ڼته لای سرک. منیش وتم خوانه خواسته بل ی کهسم دم کوت
کرد بل؟! (خى وک ه ڼایه وه!) -: ئهمه ق! من نه مگوت ت به ڼډ!
وتم تکات ل بکات سهر کم ل بدهى و یه کتری ببینن و نه خت به
گا ته و گپ و قسه ی خ شه وه بگوزهر ڼنن، ئه گهر پویستیشی کرد له
باتى ئه و() یانه ی دروستیان ده کهى پارهت بدهم؟ وتى: من لره
بهر پرسى اری گاو بانى دهو هتم، بل چه ندت بدهم؟ وتم: جه نابى
سرک خ من به پاره () یان دروست ناکه م! (به قسه کانم توو ه و
گرژبوو. هه ستایه سهر پ! دهستی اده وه شانندن) -: چن به بل پاره
ده بل؟ دهو هت گاو نا دا کار بکه ی، ده بل پاره وهر بگری. (ت ز له
جى خ م بزو وتم) وتم: باشه که وایه، پاره کهم بده ڼ. پرسى: چه ند؟
وتم: حیسابم نه کردووه چه ند ده بل. (سهرى سو ما!) -: چن حیسابت
نه کردووه چه ند ژانت ئیش کردووه؟. وتم: ژه کانم نه ژماردوون،
ئه من ته نها پاش نیوه وان ئیش ده کهم. وتى: ئه دى پش نیوه ؟ وتم:
پش نیوه وان پهاوان چاک ده کهمه وه. وتى: له و کاره دا چه ندت دهست
ده کهو؟ وتم: شهست (لیف). هه ڼد جاریش وایه دوو (لیف)، نه مک شاوه

به تهرازوو! ژنه کهشم یاره مه تیم ده دا.. ئه ویش له چشتخانه دا کار ده کات، قاپ و قازانیان بـ دهشوا، خواردنیش ههر لهو دهخوا، کو هکانیشم گه وره بوون و ژنیان هـ ناوه و به جیا ده ژین.. سهرـك وافی وـ ما بوو.. ته نانهت چاوـ لکه کهیشی ده چاوی کرد تا کو چاترم ببینـ. وتی: زـر چاکه.. به ـ است زـر به ته مه نیش دیار نادهی؟ وتم: هه مووی، هه مووی با (شهست) ساـ بم. پرسى: هه موو ـ ژـ له ـ گه و بانان ئیش ده کهی؟ وتم: ئا.. هه موو ـ ژـ پاش نیوه ـ یان. - : چ جارـ پارهت وهر نه گرتوو؟ وتم: جا پاره له کـ وهر گرم؟ کس نامدا تـ، من خـم حزم لـیه (ـ) یان دروست بکهـم، کس به زـر پـم ناکات.. بـ پاره وهر گرم؟ ته نها جارـ ته قاووته کان ناچار یان کردم ـ گه یان بـ باخچه چکـ لانه که یان ـ ابکـ شم، به ـ نیشیان دامـ که ـ گاکهـم ته واو کرد له ناو خـ یاندا ههر یه کـ دوو (لیف) م بـ کـ بکه نه وه، که چی ـ گایش ته واو بوو به ـ نه که ی خـ یان به جـ نه هـ نا. سهرـك لـی پرسیم: ئـ ستا که وایه ده توانی باریکه ـ یه کمان بـ دروست بکهی؟ وتم: ده توانم، بـ ناتوانم؟ پرسى: چه ندت پـ ویسته بتدهمـ؟ وتم: ههر چه ندی ده یدهی؟ پرسى: ئامراز و مامرازی ته واوت هه یه؟ وتم: وتم: که رهسته ی ته قانده وه بـ من چ که کـ کی هه یه، من ئیش به باروت ناکهـم! وتی: بـ؟ وتم: بارووت دارستان ده لهرزـنـ، به باـ داران وه ده دا..

- : باشه ئه دی چ له گهـ ئه و تاشه به رد و کهرته چیا یانه ده که ی ـ گهـ لـ ده گرن؟ وتم: دووریان فـ ده دهـم.. یانه خـ به کـ نـگ ده ریان دـنم..، ئه گهر نا دووریان فـ ده دهـم.. ئه من به ردان ده ناسم ده زانم چ به ردـك ـ یشه داره و کامه یش بـ هـگ و ـ یشه یه.. وتم: به رد هه یه ته کان ناخوا، هـ گی نیه، مرـف نازانـ له کوـ یـا بیگرـت.. وتم: بنیادهـم و به ردی بـ هـگ ده وای ده ردان ناکهـن نه به کوـ نـگ و نه به بـ یش ده توانـ ته کان یان پـ بخورـ، ته نانهت که ته نیشتانیشیان کلـر ده که ی ته کان ناخـن، باکیان پـ نیه که (ـ) دروست ده بـ یا نابـ!! بـ یه منیش کراسـك به خـ وه نابینم ئاره قه ی ئه و ماندوو بوونهـم ههـ مژـ. (ئامـ ژگاری کردم) - : چاکه، ئهـم ئیشه مه که!، (! دوا ی ئه وه وتی): بیستم ئه و (ـ) یانه ی دروستیان ده که ی هه موویان له به رزیدان، له سهر کـ وانن، به ناو جه نـگـان دا تـ ده پهـن. وتم: قوربان، له ئهرزی ساف و ـ استدا چ پـ ویست ده کا ـ گـ دروست بکرـ؟ له سهر ـ ووی خاکی سافدا گوزهر کردن ئاسانه، ته نانهت به بـ ـ گایش مرـف ده گاته جـ.. وتم: (ـ) له و کاته دا پـ ویسته، که له جـ گایه کی سه ختا بـ، ـ گـ له سهر کـ و ته پـ که کاندـا دروست ده کرـ،... سهرـك لـی پرسیم: ئه و ـ گـ یانه ی دروستیان ده که ی به کهـ کی کـ دـن؟ کـ به و (ـ) یانه دا دهـ وا؟! که

زانيم حمز ده کات نهخت له مهسله ی ئو () يانه دا حا ی ب، ب م
 وون کرده وه! وتم: هر گایه ک پیاوی خ ی هه یه، هه ند به دوا ی
 عه شقا ده که ون، هه ند کی تر ب خه زنه ی ت یاندا و ده بن، به م
 له هه مووان زیاتر ته قاووته کان سوودی له ده بینن، هشتا هر تاریک
 و وونه که ده ژ نه ئو گه و بانا نه وه. هه یه ب درده سه ری..
 هه یشه ب زاخاودانی م شک، وتم: نه خشی م شک ئستا ز ر بووه. ب م
 وونکرده وه: چه شنه ها ئاده میزاد له و یانه ده بیندرن که
 هه ند کیان ب ده نگن و هه ند کیشیان پ ده که نن. هه ند کیان سر
 پ که وه ده نن، ئو ژه یه ک گله یی ده کرد که گام نه گایان دووه ته
 سر قه ا، سه بارهت به وه شه واره که ی تیزما تیزما بووه. ل م
 پرس ی: چ پویسته بگه یته سر قه ا؟ ئارامت ب تا () ته واو ده ب
 ئو کاته وتی: براکه م (ئمن گهردی به یانیم)، توانای ئارام گرتم
 نیه. ده مه و تا زوه له ب ندیه وه سه یری خواره وه بکه م، ئه گهر
 که وتیشم، ئیتر ب ندیم ناو. ئو وه خته به م نم پ دا گ تا سر
 قه ا به م، ئستا که خه ریکی ئو یه م. ئو ژه (خارجف)، ئه به ته
 (خارجف) که ده ناسی؟ ئو به ه ی (پا له په ستی خو ن) هه میسه
 پیاسه ده کات، به م چونکه قه وه و ناتوان له گادا ب وات دیار
 بوو هر داده دادی بوو ده یگوت: ئو گایانه چین ت دروستیان
 ده که ی؟ ئو یانه هی ئاده میزاد نین ب هه یان چاکه! وتی: ئه گهر
 نهخت کی تر است و سافتریان دروست نه که ی وای له حات!! چی له
 توانادایه بیکا؟! ئو ناتوان خ له هه موو گای ب بدا. به
 هه رجا چووم گایه کی است و سافم ب دروستکرد. ئستا (دکت
 شمک ف) یش سوودی له ده بینن... گایه کی استه و، ده گاته سر کانیه ک،
 له و دا هوز کیشم دروستکردوه که ئاوی له بخ نه وه و له کاتی
 ما ندوویه تیشدا ل ی بحه س نه وه. مامیله کانی من ئاده میزادی سه یرن..
 به م گه شتوهره کان هه ق په رستن، ئو ژه تریان ک ته مات هیان ب
 ه نام، یه ک له وانه که خه کی (س فیا) بوو پ ی وتم: داوا ی بکت
 له ده که م، (ت خزمه تی گه شتوهران ده که ی).. وا بزائم ئه ندای حزب
 بوو، ب یه پ ی وتم: ت ش خ یی، ته نها ئه وه نده هه یه که ت له ئمه
 به گو و به ج شتری.. مر ی سر گهرم بوون.. قسه یان ده کرد..
 پ ده که نین، سه عات کی ته واو له ده ورم ده گه ان ته نیا یه ک کیان نه ب
 که حزی له لاف ل دان و سنگ ده رپه اندن بوو ب یه که چاوی به
 گه سکه که ی ده ستم که وت ل ی پرسیم! ت چ سوود ک له م گه سکه ده بین ی؟
 وتم: د ک و دا ی سر یی پ اده ما م. ل ی پرسیم: جا ب چی
 ایا نده ما ی؟ وتم: تا ئو که سه ی که به پ ی په تی له و یانه دا د
 و ده چ ئازار نه بینن. ل ی پرسیم: ب چی ئستا پ خوا س ماوه؟ ت له
 (بو گارستان) دا که ست به پ ی په تی دیوه؟ ده ته و چی ب ی؟ ده ته و

بـی له بولگارستان خه کی پـخواسن؟! زوو به خـت ئاشکراکه!! کوا
 پـناسه کهت؟ وتم: فـرموو، ئه وه پـناسه کهم، من (فلاش)م.. ئه وه تا
 ئـنووس ده قی ئه سـه که یه تی.. وتی: ئا بزائـم پـکه نه ددانه کانت
 ببـینم.. له وـنه دا وا دیاره ددانه کانت ده سکرد نـین.. پـکه نـیم
 ددانه کانـم پـشاندان.. ئا ئه وه تا.. سهیری!! -: ددانه کانت بـچی
 ده سکردن؟ -: که وتوون.. پـیربووم ئـیتر.. هـه گـگ و وهرگـگی به
 پـناسه کهم ده کرد: به مـام لهـم وـنه یه دا ددانه کانت ده سکردنـین؟! وتم:
 ئـسته پـناسه کهم هی سا ی په نجا و سـیه.. ددانه کانـم وـ کردن به و
 گـه و بانـه وه نووسان دروستیان ده کهم. لـی پرسیم: کـ پارهت له
 با تی دروستکردنی ئه و ئـپانه ده داتـ؟ وتم: هـیج که س! -: ئه ی به بـ
 پاره.. ها؟! یه خه ی گـرم: یا، پـشم که وه! یا، ده ی با بچـین
 (اوژکار) و کارمه ندانی شار ببـینم، بزائـم ئه تـ چ کاره ی و له
 پـناوی چـیدا ئه و چاکه یه ده که ی؟ به سـر کم وت: له سـر چـیدا،
 ژیا نـم ئا وا ده گـوزه ر.. چ ده کـر، چار چیه؟ ئهـم دو نیا یه هـم وو چه شنه
 بنـیادهـم کی تـدایه.. سـر کـ وتی: بـ بزائـم، بـ! ته واوی که، قسه ت
 خـش، تا تـ قسه کانت ته واو ده که ی، مـنیش ته له فـنـک بـ (ژمـریار)
 ده کهم ده سته جـلـکت بـ ئـیش بداتـ. وتم: جه نابـی سـر کـ (ژمـریار)
 ئـازی نابـ. -: بـ چی؟ مه گـر تـ ژمـریاری ئـمه له کو ده ناسـی؟
 وتم: (ژمـریار) ی ئـوه نا ناسـم، به مـام مامـه مـم له گـه (ژمـریار) ی
 دارستان بووه. بـ سـر کم وونکرده وه که چـن چـن ژـ جه نگه بـانـک
 ها ته لام و تکای لـکردم بچمه یاری، هاوین بوو، (له و کاته یدا که
 کـر کار وه ده ست ناکه ون)، داوا ی لـکردم چ به هـیمه ت چ به قـیمه ت
 یارمه تی بدهـم. وتی: لا فاو هه ستاوه و به شـکی جاده ی بردووه، ئهـم
 سبه ی شـتـک ووده دا، ئـتـمبیلـ وهرده گـر، که سـ سـری ده چـته قو
 ئه و کاته ی من خاکی کو بکهـم به سـرما. چووم ئـیشم بـ کرد، ئـژی
 دوا یی ها ته وه، وتی: مام فلاش، باو کم بـ سـراخی ئـیشی خـت، ئـمه
 کـر کارمان ناو! وتم: بـ چی؟ وتی: باشه پـت ده م، ژمـریار ده تـ:
 ئه و کا بـرایه شـته، ئـمه نا توانـین ئـیش به شـتان بکهـین، له وانه یه
 که تـنـکی له ده ست بقه وم، ئه و کاته شانه که له سـری کـ ده شک؟! .
 باو کم له وانه یه بـرسن، چـن کار به پـیاوی (نا ئاسایی) ده کهـن!
 (ژمـریار) وتی: زووکـه بـ وهره رـین.. ئـمه پـویستیمان به شـتان
 نیه.. جه نگه بـان وه دهری نام و، وتی: ئه گـر ده ته و کار بکه ی ده بـ
 پـسووله ی په سندنـامه ی دکتـرت هـه بـ. سـر کـ وتی: ئاخری تـنه گـه یـشتم،
 تـ بـچی بـ پاره کار ده که ی؟ له کاتـکدا پـویسته کـری خـت
 وهرگـری.. بـم وون کرده وه: که هـر له سـر ئه و مه سه له یه دوو چاری
 چه ندین به او سـهریه شه بووم.. چه ند جار له گـه کـر کارانی ئه و
 بـندیانه ده مه قاـم بووه.. چه ند جار له ناوه ئـستی ئـدا تـک

هه ښگوټووين. رښه يه که له و کارانه لږم هاته پښه و، وتی: نه تې
بېچي به بې پاره کار ده که؟ پښه ناښه بېچي له قيمه تي ښه مه کم
ده که يه وه؟ ښه هه موو به پاره کار ده که ين که چي جه نا بيشان به
خښه ايي!! يه که کي تر که له هه مووان (داخ له دې تر) بوو،
داده دادي بوو.. ده يگوت: نه و گهر دن شکاوهی ده زې باوښن.. به مەرگی
نه حمه قک دنيا خراب نا بې، نه گهر نه ختې هڅم نه دا بووايه به رخښم
ده ووبارښيان هاوښت بووم.. ده يا نگوت: (ته يري گوډ قابيل به داري
زه قنه بوو ته).. ده به نگ خت بگره..! او هسته چيت به سهر دښن..
وتم: هر کار کي ده تانه وې، بېکه ن!، قسوور مه که ن.. من حزم له م
کاره يه.. حزم له يه ښه گوبانان بې خه کي بکښم.. به سهر کم وت: که
يه که ته ماشاي به رزي ده کا ده يښه پي دښک و دا و کوچکه به رده..
ښه گايه کيان به ناودا ده کښه.. (به ره و بښدي) ده يبا، ده يبا..
خوار ده بښه وه. است ده بښه وه و ده يگه يښه ته لووتکي کښو..
ته ماشا ده کات بنياده مي پښه دا ده ښن. گوډ قوډاخ ده کا: (کوډ و کچ)
ده ردي دې يه کتري تښه دا ده ښځن و ژواني تښه دا ده که ن. نه و يش دې له
خښيانا ده کرښه وه.. گهش ده بښه وه.. به سهر کم وت: به ښام که به
پاره بې، به و جښه نيه، مړف خښي له نا بښه. نه و ښه ديم کوډک
و کچک ښه به ره و ژوور هه ښه کښه منيان بيني خه ریکم نه و که ښه
ده ختانه ي قهراخي جاده ده بښم لږم هاته پښه و وتيان هاوښ سهر
که ښان بېره به ښام توخوا وريابه به جار ښه گا ښووت نه که يته وه.
وتيان: هه ښه له و ته قاويتانه حزم ده که ن به ښامان بې بښه وه..
ده يانه وې بښن که پېره مښه ده کان حزيان له سهره تا تک و
ديقديقان يه جښه گايه کيان با بې بښه ښه ښه يان تښه دا وه شارن.. به
سهر کم وت: ښتر هر که سږ پښه ښه يادي ښه يه ده کات.. ښم دنيا يه
هه موو جښه بنياده م کي تښه دا يه. نه و ښه گايانه دار که ره کان ښه سوودي
له ده بينن.. هر به و هڅه يه شه وه بوو منيان له بهر ده ستي
کرښه کاره کانداهه ښه نا.. به سهر کم وت: له بهر ده ستي نه وانه ي له
بريتي ښه گا دروست کردن ده وښه پاره يان ده داتښه.. به ښام دار که ره کان
مړي ساده و دښپاکن، زښه يان وشکه دارم بې ده ښن.. يارمه تيم
ده دن.. نازم هه ده گرن.. پښه ده ښن: ښه پښه ويستيمان به تښه،
نا بې بښي و به جښه مان بښي.. ښه مزادي سهر زيندوون.. ساده و
دښپاکن، خښه ويستيان له ده بارښه.. نه گهر نه وانه نه بوونا يه، له وانه
بوو ښه ستا له

نەدە بووم، سەبارەت بەوێ ژنەکم لە ماڵ نییه لە چۆشخانەدا
 کاردەکات، حەفتا (لیف) وەرەگر، هەر لەوێش نان دەخوا..
 کوێکانیشم تەنانت سەریان لەو قسەو باسانە دەرنەچ، چ جایی شتی
 تر. ئەگەر خانوو و پاریەیان هەب، بەرپێی خۆیان نابینن، بێ منیش

هەر هیچ. به سەرکم وت: لهم دونیا یه دا هەر کهس یه کی هه یه، هەر کهس ئامانج کی هه یه. سەرک وتی: ب... قسه ت خشن.. چژیان ل وهرده گرم. لی پرسیم چهند جره گا هه یه؟ کهچ، است، چاک، خراپ.. (حه زی ل بوو بیزان).. وتم: جه نابی سەرک، ناگوتر! به ته وای ناگوتر.. (گا ی خه راب نیه)!! گا ی ئه گهر هه ب ته حه تمهن به جگایه ک ههر ده گات.. به ام فانه، ده گاته کو، ئه مه یان قسه یه کی تره. ب نموونه گا یه ک در ژ ده ب ته وه تا ده گاته لووتکه ی چیا.. باشه، ئه و ب ندیه ب خیت اده ک ش، تش ده ی، ده ی تا ده یگه یته، دوا ی ئه وه پ ته ده یته: ده ئستا سه یرکه، ته ماشای ده شتی کاک ی به کاک ی بکه، ته وای شار له ژر پی تی دایه، (ل گه ئه گهر ب جار کیش ب له به رزییه وه سه یری ده شت بکرت). گا ی کی دیکه هه یه، ده وات تا ده گاته نوخته یه ک ده یته پو یسته ئه و نوخته یه ئا و کی ل بخور ته وه، پشو و ی کی تیا بدر.. مان دو و ی کی ته دا به سه ته وه.. ئه و په له یه ت له چی؟ خرا په ی بکه ی و له سهرخ ب ی به جگای ههر ده گه ی.. (ئاخر براله ئه من گهر دی ده مه و به یانم، توانای ئارام گرتم نیه تا کو زوه ده مه و له ب ندیه وه سه یری خواره وه بکه م..) ئیتر وایه..، ئه گهر گه و بان نه بن مر ق چوزان چی له هه نده راندا هه یه. دار (زه یزه ف ن ک) هه یه من گا ی کم ب ک ش، ههر به ناوی ئه ویشه وه ناوم نا (زه یزه فون)، ئه و ناوه ی پوه مایه وه.. ئه و ژه بینیم یه ک به و یه دا ده گه ته وه، ل م پرس ی: ها و، له کو د یته وه؟ وتی: له گا ی (زه یزه فون) دا پیاسه م ده کرد، تا (زه یزه فون) وه سه رکه وتم.. هه ند جار ههر به تایبه تی له خه کی ده پرسم، فان ب کو چوه؟ چی بکه م به خ م نیه د خ ش ده بم.. ئیتر ههر کهس یه کی هه یه، ههر کهس ئامانج کی هه یه.. سەرک گو ی قو لاخ کرد بوو، سه یری ددانه کانی ده کردم.. ده یگوت: ب.. قسه بکه، قسه ت خشن. پ م وت: جا قوربان له مه ش چاکتر گا و بانه ک نه کانه، سه رده م گا بوو.. ئستا که کو ر بووه ته وه، به ام شو نه واری ههر ماوه، که به گا یه ک له و یانه دا گوزه ر ده که ی (به سه رسامیه وه) له خ ته ده پرس ی: گه ل! تی ب ی ئه م یه ب کو بچ ته؟ ده بین ی له وه خ ته کدا شکار ته ده غ بووه، ئستا ش به یاره و کو ر بووه ته وه، به باران ش دروا وه ته وه و دیواره کانی چوون.. به ام دیسان ش نه واری ههر ماوه که ژ له ئان شکار ته بووه و کرداری ته دا کرا وه. ئه گهر به چاکیش لی ورد بیته وه جگای ج خین و خه رمانیش ده سنی شان ده که ی.. ئه و یانه ش، به گا ی تر ده گهن، ئه وانیش ی تر یان ل ده ب ته وه، له و یانه یشدا که سه یر ده که ی چاوت به چا و که ندان ده که و که به دوا ی شته، خه زنه ی سکیان هه د ا وه..!! شو نه واری و ی و کونجو کاوی کر کارانی له

خه كاندا ده بينر، جا ئهوانه چيان دهست كهوتووہ يان نه كهوتووہ
 ئه مەيان نازانين. گاي سيم تەماشە دەكەي پچاوپچ و به
 گەوہيە، بەرەو ژوور درڅر دەبتهوہ، سەرەو خواريش دەبتهوہ..
 دوات تا دەرگاتە تەك ديوارى كنه قەلاي.. سەرڅ وتى: باشە
 ئستا دتەو چ بى؟ ت ئو گايانە چاك دەرگەيتەوہ؟ وتم: گرینگ
 ئوہيە، ئو بىانە بە كو دەرگەن.. هەند بگا هەن بە قسەي خەكى
 مردوون و كو ر بوونەتەوہ و بە هيچ جگەيەك ناگەن. گريمان بگا ي
 دەرگاتە سەر بستانكى بەردراو، بستانكى ب ئاو چ سوودكى دەب.
 قەلايكى ئازادكراو بە كارى چى د.. چ پويستە بگا يەك دروست
 بكر ل و رانەيەكدا تەواو دەب؟ ئەرگەر هشتا شتلكى تدا
 ما بتهوہ، چاوكەيەكى ل ب. درختلكى ل ب و، سايە و سبەرلكى
 هە ب پى بحەسەوہ.. جوان و شخ ب، دى مرڅ خش بكا.. ئو
 كاتە جى خەتە چاك بكرتەوہ، ل نژەنەوہ

بچى چاك بكرتەوہ؟.. ياخود بچى دروست بكر؟ سەرڅ وتى: ئەرگەر
 سەھو نەبم، وا دەرانم گرینگترين شت لاي ت، جوانيە. وتم: وەكو
 دەرەمووى وا يە. جا ئەرگەر جوانى نەب ت ئەم دونيا يە بەچى دەچ؟
 وتى كەوايە ت ئو وەندە ئاشقى جوانى: بوەستە دەستە جلكى جوانت
 بدەم. ئو كاتە دەبينى كە ئمە بە تەواوى لە يەكترى دەرگەين.
 تەلەف نەكەي هەگرت و (ژمريار) دەرنگ دا: ئەل، (ديمڅ) ت ز
 وەرە ئرە، دەرەم و شتلكت نيشان بدەم (ژمريار هات). سەرڅ وتى:
 ديمڅ، دەرەم و، دەرستە جلك بدەينە باوہمان، ئمە (فلاش) ي
 بەناوبانگە، كە لە شارى ئمەدا بە خا يى بگاوبانان دروست دەرگا.
 دەرەم بەكو دەرستە جلكى بەر كەوى ب پەيدا بكەيت، ئستا پاييزە،
 دونيا يەك پارچە شدارە پويستە خى گەرم دا پش ت، پويستە
 ئاگادارى خى ب.. (ژمريار پەسندى كرد..). —: حەتمەن پارەي
 جلەكان دەرەت؟ منيش وتم: جەنابى سەرڅ، ب ئو وردە ئيشانە
 ئەزبەت مەكەشن.. سەرڅ وتى: وردە ئيشى چن؟ مەرگەر ت لەلای ئمە
 چووكەي؟ ناوبانگى ت لە تەواوى شاردا باو بوو تەوہ. چن دەب
 بە ب بەرگ بم نيتەوہ؟ ك نا بىانى سەرەمات ناب ت و لە ن و
 ناچى؟ لە دى خمدا وتم: عەجەب بنيادەمى چاك لەم دونيا يەدا هەيە!
 ديار بوو سەرڅ كيش هەمان قسەي دەرەد. —: هەو دەرەين هەقى
 تەقاويتيت ب دابىن بكەين، ت كار ب دەو لەت دەرەي، ب ئوہى گەر
 ب ژر خوانەخواستە شتلكت بەسەر هات: دەرستلكت شك.. پايەكت بريندار
 بوو، شتلكت هەب ت زيان ت دابىن بكا. (ئەوان گاتەوگەپيان دەرەد و
 منيش پدەرەكەنيم). وتم باشە ئەدى ئەرگەر هيچ شت ووى نەدا؟!
 (سەرڅ سەرى سا ما) —: چن؟! خت شت دەرەي؟ مەرگەر ناب؟ وتم:
 بچى نا قوربان، هەموو شتلك دەب، هەموو شتلك لە دەستى ئادەمزاد

خځي دايه.. بځي ناب..؟ شت نيه نه بځ قوربان. که ئهمه وت و،
تځز ګځژيمه وه، دهمي بوو به ته ځي ته ځيوو، ځاپهري يه ګ به ځي
ځيژاندي به سهرما! —: که وايه، فځځبازي خو ځځي، ئاماده ي که تن ګ
بکي و مووچي (ته قاويتي) له دهو ځت بست ځني؟ ده ته و ګ ځاو بکي ته
سهر ي دهو ځت!! به ژم ځرياري وت: سه يري سه يري ته نها پځستي سهره وه ي
هي بيناده مانه ځ! ئه و ئاده مزاده پير ګز و موباره که ده بيني که له
ځځي خوادا ځځيان دروست ده ګا، که چي ده يه و ګ ځاو بکا ته سهر ي
دهو ځت! داده داد ي بوو.. ده يقيژاندا! —: ده مه و ګ بځم ځوون
بکي يه وه، ده مه و ګ بز انم بځي کاري دروست کړني ځځگاوبانان به ش ګت و
شووران ده سپځرر؟ بهرپرسياراني ئمه بځي چي خه وتوون؟! (ده ستي بهر ز
کرده وه و ځځگاي پځش اندام). —: بځځ ده رځ! زووک ده ي بځځ دهره وه
نامه و ګ چيتر بتبينم! بشزانم پځت ناوه ته چياو جهنگه ځان وای له
حالت.. فځځبازي، به د فسا.. زووک بځځ دهره وه! منيش هاتمه دهر..
چ ده توانم بکهم.. به سهر ګ کم وت: هر که سځ ځځگايه کي هه يه پځيدا
ده واء.. ئځستا که لځم ناگه ځځځ چيدي ځځيان دروست بکهم، خوا
ده يزان ګ زځر ځه نج ده کځشم، چونکه ئه وان نازانن که هځشتا ده بځ
چه ندين ځځگا همن دروست بکړن چه ندي دیکه ش زيادن و پځويسته
به ستر ځن.

(2002-1919)-□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □ □□□□ □□□□□ ()

کراوه به کوردی.